

خطبه اول: در سالروز شهادت امام باقر ع هستیم که اولاً تسلیت عرض میکنیم این شهادت مظلومانه را و مطالبی را در این باب محضران عرض میکنم، در مورد امام باقر پدر و مادرشان فاطمی هستند، امام باقر 4 ساله بودند که در ماجرای کربلا حضور داشتند و ایشان در سن سی هفت سالگی به امامت رسیدن و در سن 57 سالگی به شهادت رسیدن. نقل است فردی در مدینه که از مخالفان امام بود اما میامد در درس های امام شرکت میکرد و میگفت چون من شما را خوش بیان و خوش رو میبینم دوس دارم در کلاس شما شرکت نمایم، راجب زمانه ایشان فرقه های مختلفی در آن زمان وجود پیدا کرده بود همانند امروزه که اینطور است مانند مسئله زیدیه که قائلند بعد از امام سجاد زید امام است و گمان میکردند حتما امام باید شمشیر به دست بگیرد تا امامت اش ثابت شود. امروزه نیز کشور هایی مانند یمن و ترکیه از این فرقه ها جمع اکثرشان شکل گرفته است و عده ای هم میگویند فقط درست کاری باید انجام شود و مهم نیست اعتقاد شخص که به مرجعه معروفند عده ای هم از زمان امام علی انحراف پیدا کردند و گفتند که هر کسی که کوچکترین گناه انجام دهد کافر است و اینها نقطه مقابل فرقه مرجعه بودند و ادم های به شدت تند رو بودند، گروه چهارم جبریه اند و گفتند هر آنچه ما انجام میدهم به خواست خداست پنی مومن اگر مومن است به خواست خداست و کافر اگر کافر است به خواست خداست. در صورتی که قرآن کریم فرمود ما مسیر و راه هدایت را نشان دادیم هر کس میخواهد کافر باشد و هر کس میخواهد میتواند هدایت شود پس این نشانه اختیار است.

خطبه دوم: قطعا مشارکت حداکثری در انتخابات نماد همبستگی ملی ماست و هرچند این مشارکت بیشتر باشد توانایی دولت بعدی در انجام کارها با قوت بیشتری اتفاق می افتد. آنچه قابل عرض است این است که اگر کسی بیايد در مسولیت با آرای کم یقینا این نمیتواند آنچه را که مد نظر نظام جمهوری اسلام است چه در صحنه داخلی چه در بین الملل بتواند آن نقش را ایفا کند لذا بایستی هم خودمان در این عرصه شرکت کنیم و هم از اطرافیان بخواهیم که شرکت کنند و نتیجه این حضور تولید اقتدار ملی است و همچنین مهر تایید مردم بر قبول داشتن نظام.